

Fængselsfunktionæren 10

Dansk Fængselsforbund

oktober 2004





3 Leder

- ◀ 4 **Ny mulighed for straf**
Stor begejstring ved åbningen af den ny arrestafdeling på Politigårdens Fængsel i København.



- ◀ 5 **En stor opgave for Københavns Fængsler**

- ◀ 7 **Endnu en svensk fangeflugt**
En fængselsfunktionær blev taget som gidsel, da to fanger bevæbnet med en kniv flygtede fra det lukkede fængsel Mariefred sydvest for Stockholm.

8 **Justitsminister: Nyt effektivt visitationsprogram med konsekvens**

Fra foråret 2005 vil alle indsatte med mere end to års fængsel få tilbudt bedre handlingsplaner.



9 **Opbakning fra oppositionen**

- 10 **Ikke børneporno i fængselscomputere**

- 12 **Profil af en afdelingsformand
Connie Thonsgaard**

- 13 **Profil af en afdelingsformand
Hans Jacob Petersen**

- ◀ 14 **Tænk - før du slår**
"Violence Prevention Program" over for voldelige indsatte.



- 16 **IT-Journaliseringssystem/
Klientsystemet**

- 18 **Debat**

- 23 **Navnenyt**

- ◀ 24 **Klar til tjeneste**

Udgivet af Dansk Fængselsforbund
Vestre Kirkegårds Allé 3,
2450 København SV
Tlf. 3325 9801 - Fax 3325 9601
www.danskfaengselsforbund.dk

Redaktion: Forbundsformand
Carsten Pedersen (ansvh.)

Redaktør: John Rasmussen
Talosvej 7, 2770 Kastrup
Tlf. 3250 2037 - Mobil 4074 1487
E-mail: dffagblad@tiscali.dk

Layout, produktion og tryk:
Imprint Grafiske Løsninger
Thurøvej 8 · 4700 Næstved
Tlf. 5572 6692 - Fax 5572 7320
imprint@imprint.dk
www.imprint.dk

ISSN: 0902-8897

Indlæg til Fængselsfunktionæren:

Artikler modtages på diskette, gerne med udskrift eller pr. e-mail. Husk at angive navn, stilling og tjenestested i tilfælde af spørgsmål fra redaktionen. Indlæg til »Debat« må max. være på 750 ord eller 4500 tegn incl. mellemrum. Foto modtages gerne. Hvis de ønskes retur, bedes det anført.

Indlæg senest den 14. i måneden før optagelse.

Artikler og læserindlæg er ikke nødvendigvis et udtryk for redaktionens holdning eller forbundets mening.



Måtte de forblive tomme

LEDER

Af Carsten Pedersen,
formand for
Dansk Fængselsforbund



Meldingen fra afdelingerne er klar: Noget er forandret. Her er roligere og de indsatte samarbejder langt mere end tidligere.

Afdelingerne, hvor en ny ro og samarbejdsånd har indfundet sig, er de afsnit i fængslerne, der er reserveret de negativt stærke fanger.

Det er især hér, vi tidligere har oplevet at indsatte følte sig fristet til at stille krav om særbehandling, samtidig med, at de mente sig berettiget til at opføre sig truende, voldeligt og psykopatisk over for alt og alle. Og det er især hér, at vi i dag oplever, at noget er forandret.

Forklaringen er enkel. Den hedder Politigårdens Fængsel i København.

Allerede lang tid før de nye 25 celler blev indviet – den 24. september i år – havde de gjort deres virkning. Cellerne er andet og mere end en stærkt tiltrængt udvidelse af kriminalforsorgens afsoningskapacitet: De er et signal til indsatte, der ikke kan finde ud af at opføre sig ordentligt. De er et signal om, at ingen, hverken ansatte – og medindsatte – skal tåle at de negativt stærke fanger dominerer landets fængsler og arresthuse.

Med de nye celler har vi nemlig et tilbud til de få, der hverken kan finde ud af at omgås andre eller samarbejde. Et tilbud, de ikke kan afslå: Opfør dig anstændigt, eller turen går til Politigårdens Fængsler.

For Dansk Fængselsforbund er skabelsen af den nye afdeling en markant politisk landevinding. Vi har nemlig efterspurgt det i forbindelse med regeringens "Noget-for-noget"-forslag, hvor man åbnede for prøveløsladelse på halv tid.

Vi understregede dengang behovet for at noget-for-noget pegede begge

veje – at der både blev skabt klare negative og positive sanktioner.

Derfor stillede vi et forslag, det såkaldte ABC-forslag. Ideen er enkel: Alle indsatte betragtes i udgangspunktet som B-indsatte. Opfører man sig godt, og lever man for eksempel op til sin handleplan og forsøger at komme på ret kurs i sit liv, så kan man avancere til A-niveauet – og den tidlige prøveløsladelse. Og modsat, hvis man har problemer med at samarbejde: Er man voldelig eller truende, så rykker man til C-niveauet – hvor afsoningsforholdene ikke er særligt underholdende.

Sådan lød forslaget, og sådan er det blevet.

Og – måtte de forblive tomme. I princippet bør vi ønske os, at der viser sig at være meget lille behov for at benytte cellerne. Vi bør ønske, at det ikke bliver nødvendigt at bruge dem. Jo færre indsatte vi bliver nødt til at overføre fra resten af kriminalforsorgen til Politigårdens Fængsler, jo større en succes er de. ■

Ny mulighed for straf

Både justitsminister Lene Espersen og Carsten Pedersen, formand for Dansk Fængselsforbund, udtrykte stor begejstring ved åbningen af den ny arrestafdeling på Politigårdens Fængsel i København.

Det var en yderst tilfreds justitsminister, der den 24. september i år kunne åbne en ny ekstra sikret arrestafdeling i Politigårdens Fængsel i København.

"Jeg er meget glad for, at vi nu har åbnet denne nye afdeling. For mig er afdelingen et fysisk udtryk for et helt centralt princip i regeringens retspolitik – nemlig konsekvens," siger justitsminister Lene Espersen (K).

Hun peger på, at afdelingen får det hun selv kalder et restriktivt regime, som gør det lidet attraktivt at afsone en straf netop her.

"Det her er en del af regeringens Noget-for-Noget-politik. Tidlig prøveløsladelse kan komme på tale for indsatte, der opfører sig pænt. For folk, der i stedet er truende og voldelige, har vi nu en tilsvarende synlig mulighed for straf," siger Lene Espersen.

Hun understreger, at den ny arrestafdeling er ordentlig og human: "Men det er ikke meningen, her skal være særlig sjovt for indsatte at opholde sig. Det er vigtigt, for det giver personalet i hele Kriminalforsorgen mulighed for – øjeblikkeligt – at indføre sanktion over for indsatte, der optræder voldeligt eller truende. Budskabet er enkelt: *Hvis ikke du opfører dig ordentligt kommer du i arresten på Københavns Politigård,*" siger Lene Espersen.

Justitsministeren har stor tiltro til, at den lille ny afdeling vil få stor betydning



for alle andre institutioner i Kriminalforsorgen – både for de indsatte og de ansatte: "Det er naturligvis helt afgørende for personalets muligheder for at opretholde orden og disciplin i fængslerne, at de har de nødvendige sanktionsmuligheder over for indsatte, som ikke vil følge reglerne."

Virker allerede

Ifølge Carsten Pedersen, formand for Dansk Fængselsforbund, har afdelingen allerede haft den ønskede virkning – længe før den rent faktisk blev bygget færdig.

"Alene bevidstheden om, at afdelingen kommer, har gjort, at vi har set en mærkbar ændret adfærd på afdelinger for negativt stærke indsatte. Vi har i dag simpelthen ikke de samme problemer, som vi har haft tidligere. Og vi har fået

klare tilkendegivelser fra indsatte om, at Politigården godt nok ikke lige er et sted, de har lyst til at komme."

Carsten Pedersen er særdeles tilfreds med, at regeringen forud for gennemførelsen af Noget-for-Noget-lovpakken lyttede til Dansk Fængselsforbunds ønske om at sende klare signaler til de indsatte, om at god opførsel betaler sig.

"Vi understregede dengang betydningen af at sende et klart og utvetydigt signal til de destruktive kræfter om, at vi både har særtilbud til dem, der opfører sig godt og dem, der opfører sig mindre godt. Det signal er blevet sendt, og det er forstået blandt de få indsatte, der havde behov for at forstå det. Afdelingen kommer til at betyde meget for både ansatte og indsatte i resten af Kriminalforsorgen," siger Carsten Pedersen. ■

Af Hans Jørgen Nielsen

En stor opgave for Københavns Fængsler

Københavns Fængsler fik kun ganske kort tid til at gennemføre ombygningen af fængslet på Politigården i København og til at udarbejde regime samt ansætte det nødvendige personale. Det har været presset, men også en stor udfordring og alt i alt er rammen omkring den "nye" afdeling i orden.

Fredag den 24. september 2004 blev indvielsen af det nye sær-fængsel på Politigården i København markeret ved en reception. Justitsministeren åbnede den nye afdeling i overværelse af både ledere, medarbejdere, politifolk og pressen, der var mødt talstærkt op. Under indvielsen gik tankerne naturligt tilbage på de hektiske måneder, der er gået forud.

I marts måned 2004 indgik regeringen og Dansk Folkeparti aftale om oprettelse af 25 særligt sikrede fængselspladser på Politigårdens Fængsel. Hensigten er, at der skal skabes mulighed for, at indsatte, der optræder voldeligt eller truende i de eksisterende stærkeafdelinger, fængslerne i øvrigt eller arresthusene kan flyttes til Politigårdens Fængsel for at forebygge overgreb mod personale eller medindsatte.

Afdelingen skal i øvrigt bruges til negativt stærke varetægtsarrestanter og korttidsafsonere.

Hektisk proces

Denne beslutning har selvsagt haft konsekvenser for Københavns Fængsler. Det har været ensbetydende med, at der har



En af de nyindrettede fængselsceller, der fremover skal huse de indsatte der udviser truende og voldelig adfærd over for personalet eller medindsatte.

måttet foretages store omlægninger, eksempelvis af modtagelsesfunktionen, der tidligere var placeret på Politigården. Beslutningen får også betydning for fremtidige fremstillinger og kørselsopgaver.

I starten af etableringsprocessen foregik drøftelserne uden deltagelse af forbundets lokalafdeling på Københavns Fængsler og der var i virkeligheden en del tvivl om, hvor de reelle forhandlinger foregik. Ombygningen blev dog sat i gang og der blev nedsat en arbejdsgruppe på fængslet, som lokalafdelingen blev repræsenteret i. Det blev herefter nødvendigt at få en formel afklaring af, hvem der skulle have forhandlingsretten for den nye afdeling. Fængselsfunktionærernes Organisation ved Københavns Fængsler anmodede derfor forbundet om at få afklaret dette.

Forbundet meldte klart tilbage, at det var deres opfattelse, at Politigårdens Fængsel fortsat ville være underlagt Kø-

benhavns Fængsler og at forhandlingsretten derfor også ville ligge hos lokalafdelingen fremover.

Det betød blandt andet at lokalafdelingen skulle deltage i alle relevante drøftelser om sær-fængslet. Det blev en hektisk tid hvor alle sten skulle vendes og alle mulige spørgsmål afklares så tidligt som muligt. Flere gange har det været nødvendigt med overordnede drøftelser, som er foregået centralt mellem hovedforbundet og direktoratet, for at man lokalt kunne komme videre i forløbet.

Postbesættelse og regime

Et af lokalafdelingens primære mål var at få en minimumspostbesættelse, der står i forhold til arbejdsopgaver og klientel. Forhandlingerne endte med en aftale om 5 poster døgnet rundt. Posterne skal dækkes ved både døgn-tjenester, 12-timersvagter og almindelig turnus.



Justitsminister Lene Espersen lagde i sin tale vægt på de muligheder afdelingen vil give, både i henseende til regeringens "noget for noget"-politik og forbedring af fængselspersonalets arbejdsmiljø, når landets værste indsatte kan flyttes til Politigårdens Fængsel.

perioden hvor der forrettes tjeneste på afdelingen.

Der er, i skrivende stund, stadig et antal ledige stillinger i lønramme 20, men det forventes, at de hurtigt bliver besat, når flere bliver bekendt med forholdene og hverdagen på den nye afdeling. Allerede nu har der kunnet konstateres en forøget interesse. Fængselsfunktionærernes Organisation har en tro på, at Politigårdens Fængsel med tiden vil blive et så attraktivt tjenested, at der kun i meget begrænsede perioder vil være ledige stillinger.

Rammen er i alt fald nu i orden og afdelingen klar til at modtage de første indsatte i starten af oktober 2004.

Et andet højt prioriteret område i arbejdsgruppens drøftelser har været at få regime, husorden og instrukser for personalet udarbejdet. Det har været meget tidskrævende og lokalafdelingen har brugt mange kræfter på at bidrage til disse, for at skabe de bedst mulige forhold for medlemmerne i afdelingen. Der er nu fastsat en husorden og et regime, der udgør den bedst mulige beskyttelse for det tjenstgørende personale, og hvor deres sikkerhed og trivsel er sat i højsædet. Det har været helt afgørende at reglerne var på plads, inden personalet påbegyndte den særlige uddannelse, der er iværksat, således at der var faste rammer fra starten af.

Regime og husorden samt instrukser for personalet er først kommet på plads stort set lige inden den officielle åbning, da den lokale arbejdsgruppes udkast skulle godkendes flere steder. Således har både Direktoratet og repræsentanter fra de øvrige fængsels stærkeafdelinger været involveret inden retningslinierne blev endeligt fastlagt.

Personalemangel

Det største problem for Københavns Fængsler er nu, at afgivelsen af personale til Politigårdens Fængsel har presset den i forvejen meget belastede personalsituation yderligere. Det er selvfølgelig positivt, at der har kunnet ansættes tilstrækkeligt med personale til Politigården, således at det har kunnet undgås at beordre personale derind. Men langt hovedparten af Politigårdens "nye" personale er rekrutteret fra Københavns Fængsler. Det er nu ledelsens vurdering at der sidst på året vil

mangle mellem 50 og 60 fængselsfunktionærer, hvilket vil resultere i en stor belastning, både i henseende til arbejdsmiljø og eksempelvis forringet uddannelse af nyt personale. Dette har været kendt af alle parter, før etableringen af afdelingen og der er givet tilsagn om, at man vil hjælpe fængslet med personale, hvilket bør sættes i værk inden der sker en yderligere nedslidning af medarbejderne.

Lønramme 20-stillinger

Lønmæssigt blev der fundet en tilfredsstillende løsning for sær-fængslets personale. Der ansættes 40 fængselsfunktionærer, som stammer på Politigårdens Fængsel, der alle indplaceres i lønramme 20. Dette kan lade sig gøre fordi der er tale om nyoprettede stillinger. Personale der er tilknyttet afdelingen skal rokere til Københavns Fængsels øvrige områder i ca. 6 måneder om året. Fastansat personale der deltager i rokeringsordningen midlertidigt, uden at have en fast stilling i lønramme 20, vil midlertidigt blive indplaceret i 20, i

Ros til personalet

Vi synes således, i al ubeskedenhed, at der er god grund til at justitsminister Lene Espersen indledte sin tale til den meget velbesøgte indvielse med at rose og takke Københavns Fængsels personale for den meget store indsats, der har været gjort, for at opfylde det politiske krav om en ny sær-afdeling til de værste indsatte i de danske fængsler og arresthuse. ■

*Af Ina Rasmussen,
formand for Fængselsfunktionærernes
Organisation ved Københavns Fængsler*

*Både ledelse,
medarbejdere,
repræsentanter
fra politiet og
pressen var
mødt talstærkt
op til indvielsen af de 25
nye fængsels-
pladser.*



Endnu en svensk fangeflugt

En fængselsfunktionær blev taget som gidsel, da to fanger bevæbnet med en kniv flygtede fra det lukkede fængsel Mariefred sydvest for Stockholm. Fangeflugten er den tredje på kun to måneder. Direktøren for den svenske kriminalforsorg er gået af, og justitsministeren bør gøre det samme, mener oppositionen.

Efter næsten et døgn i fangenskab lykkedes det den 54-årige fængselsfunktionær Krister Wickman at flygte fra de to gidseltagere, der dagen før havde taget ham som gidsel i forbindelse med deres dramatiske flugt fra Mariefred fængslet.

"Man frygter for sit liv, når man kører rundt med to desperate mennesker," sagde Wickman efterfølgende til den svenske avis Aftonbladet.

Krister Wickman undslap de to gidseltagere ved at springe ud af flugtbilen, mens den kørte, og derefter svømme over en sø, for at gemme sig i skoven. Her fandt politiet ham få timer efter hans flugt lettere forslået, og meget nedkølet.

"Han var chokeret og meget træt," oplyste kriminalinspektør Svante Melin fra det svenske politi. Efter et kortvarigt hospitalsophold blev han dog udskrevet, men er siden blevet afhørt flere gange i håb om, at han kan bidrage med oplysninger, der kan føre til anholdelse af de to undslupne fanger.

Truet med kniv

Det var kort tid før fængslet, torsdag

den 23. september 2004, blev låst af for natten, at dramaet i Marienbergfængslet fandt sted.

De to fanger, 28-årige Tobias Janderberg, der afsoner en livstidsdom for drab, og 35-årige Åke Martinsson, der afsoner en to-årig straf for hæleri og narkotikasal, greb hver deres fængselsfunktionær om halsen og pressede efterfølgende en kniv mod den ene, Krister Wickmans, hals.

Med de to gidsler i deres vold truede de sig ud af fængslet og flygtede med Krister Wickman som gidsel i en varevogn, der tilhørte et dansk firma, som var ved at installere overvågningskameraer i fængslet.

"Personalet er instrueret i ikke at gribe ind i en sådan situation, og de åbnede derfor på kommando dørene og ydreporten, så fangerne kunne komme ud," siger fængselsinspektør Henrik Svärd.

Lang tids uro

Fangeflugten kommer oven på længere tids uro i fængslet med plads til 110 indsatte. For mindre end tre uger siden blev en hel afdeling raseret, da 19 fanger gik amok, og ødelagde alt fra borde og stole til køkken- og badeværelsesinventar.

"Der har længe været en utrolig spændt stemning i fængslet, og det har påvirket både indsatte og personalet. Her er for mange fanger på for lidt plads," fortæller Henrik Svärd.

Fangeflugten fra Mariefred er ikke enestående. Den er faktisk den tredje svenske fangeflugt på kun to måneder. I juli truede fire mænd, heriblandt livstidsfangen Tony Olsson, der er dømt for mord på to politibetjente, sig ud af det stærkt bevogtede Hall-fængsel uden for Stockholm med et håndvåben, der var blevet smuglet ind. Ingen kom til skade, og alle fire blev senere anholdt. En uge



For fængselsfunktionær Krister Wickman blev torsdag den 23. september 2004 en lang arbejdsdag, hvor han ufrivilligt måtte på køretur med to flygtende indsatte. Det lykkedes ham at flygte.

senere flygtede tre indsatte fra et fængsel i Norrtälje. Også de blev pågrebet.

Björn Eriksson, der på vegne af regeringen leder en undersøgelse af fængslernes sikkerhed, retter skarp kritik mod, at der har fundet endnu en flugt sted fra et lukket fængsel.

"Det er for forbandet! Hvad angår sikkerhedsspørgsmål, lader de meget tilbage at ønske. Det vender jeg tilbage til i december, når jeg præsenterer min rapport," siger Eriksson til det svenske nyhedsbureau TT.

Pres på justitsministeren

Den har voldsomme kritik af sikkerheden i de svenske fængsler, har ført til at direktøren for den svenske kriminalforsorg, Lena Häll Eriksson, umiddelbart efter flugten fra Mariefred tog konsekvensen og trådte tilbage. Derfor mener repræsentanter fra flere borgerlige partier, at også den svenske justitsminister, Thomas Bodström, bør gå af, men Bodström afviser kritikken.

"Jeg tager gerne en diskussion med de borgerlige partiledere om, hvordan flugterne fra åbne og lukkede fængsler har udviklet sig. Der er stor forskel til vores fordel sammenlignet med årene med borgerlig regering," siger den socialdemokratiske justitsminister ifølge TT. ■

Af Line Kold

Justitsminister: Nyt effektivt visitations- program med konsekvens

Fra foråret 2005 vil alle indsatte med mere end to års fængsel få tilbudt langt bedre handlingsplaner, siger justitsminister Lene Espersen.

Kriminelle i Danmark skal have langt bedre mulighed for at komme ud til en tilværelse uden kriminalitet, når de har afsonet deres dom.

Som noget helt nyt vil justitsminister Lene Espersen (K) effektivisere Kriminalforsorgens muligheder for at planlægge de indsattes afsoningsforløb. Med et nyt visitationsprogram skal indsatte med en dom på over to år have klare planer for, hvordan de bedst muligt forbereder sig på et liv uden kriminalitet efter afsoningen.

Allerede i dag tilbydes indsatte med en dom på over to år handleplaner, men kriminalforsorgen arbejder nu på et nyt og mere effektivt visitationsprogram, der skal træde i kraft i foråret 2005.

"For nogen vil misbrugsbehandling være det centrale. For andre uddannelse. Og for andre igen psykologiske træningsprogrammer. Det væsentlige er, at man tager fat der, hvor folk er, og giver dem de tilbud, der er mest relevante for at de kan leve et normalt liv på den anden side af afsoningen," siger Lene Espersen.

Dansk Fængselsforbunds formand, Carsten Pedersen, efterlyste i det seneste nummer af *Fængselsfunktionæren* en dansk version af det canadiske *Intake Assessment*-program. Et program, der betyder, at man, når en indsat møder op til afsoning, bruger de første dage på at skabe sig et overblik over hans eller hendes situation. Overblikket skal bruges til

én ting, nemlig at skabe en plan for, hvilke elementer – behandling, kurser, uddannelse, mål – der skal være bærende i den tid, den indsatte afsoner.

"I princippet er det præcis, hvad vi vil indføre," siger Lene Espersen: "Vi har ladet os inspirere af et lignende engelsk system, som hedder *Offender Assessment and Sentence Management*. Ideen er, at man – når den kriminelle træder ind af døren – både foretager en behovs- og risikovurdering. Og, at man på baggrund af disse vurderinger, lægger en plan som skal følges."

Der er endnu ikke taget stilling til i hvor høj grad indsatte – i lighed med reglerne i Canada – skal udsættes for sanktioner, hvis de ikke lever op til handlingsplanen.

"Vi skal naturligvis tage spørgsmålet op, hvad konsekvenserne er for dem, der ikke vil følge planen. Men mit udgangspunkt er klart: Det her er en hjælp. Hvis indsatte ikke ønsker den hjælp så skal det have konsekvenser. Det skal naturligvis indgå, for eksempel i forhold til vurderingen af tidlig prøveløsladelse. Mønsterfanger har mulighed for at blive prøveløsladt efter halv tid. Hvis man saboterer en handlingsplan, så kan den slags naturligvis ikke komme på tale," siger Lene Espersen.

Fyrre behandlingstilbud

Ifølge justitsministeren er en projektgruppe netop i disse måneder i gang med at vurdere præcis, hvordan systemet skal iværksættes.

"Vi har over 40 behandlingstilbud inden for kriminalforsorgen i dag. Projektgruppen er ved at skabe en database, der skaber oversigt over alle behandlingstilbud, så det bliver meget mere synligt, hvor der er plads, og hvad man kan gøre. Fra foråret vil såvel retningslinjer som database ligge



endelig klar, og så iværksætter vi det nye system for alle, der er idømt en straf på mere end to år," siger justitsministeren.

Og hun er ikke nervøs for, at der til den tid – med tingene sat i system – viser sig at være for få behandlingstilbud.

"Min vurdering er, at vi har nok tilbud – at vi har afsat nok penge. Men hvis det skulle vise sig, at der er behov for andet og mere, så er det mit klare indtryk, at alle partier bag satspuljeforliget vil være villige til at afsætte de nødvendige penge," siger Lene Espersen. ■

Af Hans Jørgen Nielsen

Opbakning fra oppositionen

På Christiansborg er der bred opbakning til justitsministerens planer om, at alle med en dom på mere end to år, fra foråret skal have lagt en plan for, hvordan de bedst mulig bruger deres afsoning til at forberede sig på et liv uden kriminalitet.

Oppositionen i Folketinget vil næppe yde modstand imod justitsminister Lene Espersens (K) planer om at indføre en ny modtagelse af fanger med domme på to år eller derover.

Som det fremgår af interviewet med ministeren – i dette nummer af *Fængselsfunktionæren* – skal alle fanger med en dom på to år og derover, fra foråret, igennem en ny og grundig visitation. De skal have lagt en handlingsplan, og de får en pligt til at følge et bestemt program i løbet af afsoningen. Det er en god idé, lyder det fra mange af Folketingets partier.

Ministerens plan er inspireret af et engelsk program – *Offender Assessment and Sentence Management*, der til forveksling ligner det tilsvarende canadiske *Intake Assessment* program, som *Fængselsfunktionæren* beskrev i det seneste nummer.

Retsordførerne fra flere partier tager meget positivt imod ideen om at indføre et sådant program, der sikrer, at man tager aktivt stilling til, hvordan man bedst sikrer at en indsat bruger sin tid bag tremmer til noget fornuftigt.

"*Intake Assessment*-programmet er en rigtig god ide. Det er jo så logisk, at det næsten gør ondt, at man skal visitere straffede langt grundigere end tilfældet er det i dag. De indsatte skal sendes

de rigtige steder hen til den rigtige behandling. Det kan ikke nytte noget at man sætter en narkoman på læsekursus fordi han er ordblind. Prioriteringen må være en anden," siger Elisabeth Arnold, retsordfører for De Radikale.

Hun bakkes op af Lissa Mathiassen, Socialdemokraternes retsordfører: "I vores retspolitiske udspil fra 2003 foreslår vi netop, at enhver indsat skal starte med et ophold på en visitationsafdeling, hvor et relevant behandlingsforløb tilrettelægges, og at der udarbejdes en individuel handleplan for den indsatte forløb under kriminalforsorgen, samt den efterfølgende udslusning. Her er ikke tale om, hvad afsoneren finder mest bekvemt, men på, hvad der er hensigtsmæssigt set ud fra et behandlingssynspunkt, så den kriminelle glidebane brydes."

Også fra Enhedslisten, SF og Kristendemokraternes side er der opbakning til at få indført et sådant program i Danmark. Fælles for SF og Enhedslisten er dog, at man ikke har den store tiltro til, at handleplanerne for de indsatte har særlig stor chance for at blive omsat i praksis: "Det kræver naturligvis, at behandlingstilbuddene reelt er til stede efterfølgende. Det kan jo ikke nytte noget, at man ligger en præcis og detaljeret profil af en indsats, hvis behandlingsmulighederne ikke følger i kølvandet, og det er der jo meget begrænsede ressourcer til i dag, i den danske kriminalforsorg," siger Enhedslistens retsordfører Line Barfod.

Lunken modtagelse hos Dansk Folkeparti og Venstre

Hos Dansk Folkeparti og Venstre er interessen tilsyneladende mere lunken.

"Jeg svarer ikke på den slags forenkede ja, nej spørgsmål. Politik er ikke kryds og bolle," lyder svaret fra Venstres

retsordfører Birthe Rønn Hornbech på spørgsmålet om, hvorvidt Venstre kunne tænke sig at få Intake Assessment programmet indført i den danske kriminalforsorg.

Hos Dansk Folkeparti er budskabet direkte, at man ikke finder det nødvendigt med et sådant program i Danmark: "Jeg har en tro på, at man i dag sørger for at lave en grundig visitation af de indsatte inden afsoningen sættes i gang. Derfor mener jeg ikke, at der er behov for sådan et program. Man kan sikkert altid forbedre sig, men jeg vil altså ikke være med til et yderligere beskæftigelsesprojekt af psykologer og socialpædagoger," siger Dansk Folkepartis ordfører Per Dalgaard. ■

Af Jesper Bjerrehuus

Ikke børneporno i fængselscomputere

Tidligere på sommeren blev det slået op i BT, at skolepersonale på det åbne fængsel på Søbysøgård havde downloadet børneporno til fangerne. En indsat, der anonymt lækkede historien til pressen påstod også, at en skolelærer var sendt hjem på grund af de alvorlige beskyldninger. Beskyldningerne var falske. Ingen ansatte var på noget tidspunkt under mistanke. Og der blev heller ikke fundet børneporno i fængslets computere.

Ledelsen på Søbysøgård reagerede øjeblikkeligt, da fængslets skolepersonale blev hængt ud for at stå i ledtog med pædofile. Skolens computere blev lukket ned, og lokalerne fik skiftet lås, så hverken indsatte, skolelærere eller fængselsfunktionærer havde adgang til eventuelt bevismateriale. Parallelt med den fysiske sikring af computerlokalerne, blev computereksperten fra Kriminalforsorgens IT-afdeling tilkaldt, for at sikre eventuelt bevismateriale. Derfor var det også personale fra denne specialenhed, der som de første brød plommen. Tekniske undersøgelser slog imidlertid fast, at fængslets brug af logfiler på serverniveau afslørede de indsattes aktiviteter på Internettet. Enkelte indsatte havde besøgt hjemmesider med såkaldt blød porno. Det er i sig selv ikke i strid med straffeloven. Alligevel mener fængslets personale- og sikkerhedskonsulent, Allan Sigl, ikke at den slags bør finde sted på computere, der tilhører det offentlige. Derfor blev der i



forlængelse af de tekniske undersøgelser installeret et filter i skolens computersystem, for at hindre adgang til pornosider. Fængslet vil desuden være mere opmærksom på fremtidige, falske beskyldninger rettet mod personalet.

Indsattes adgang til internettet

På grund af sagens alvor og det forhold, at beskyldningerne drejede sig om børneporno, har Fængselsfunktionæren talt med en række personer og faggrupper, som i deres arbejde er tæt på IT i forhold til kriminelle. Det er nemlig ikke ualmindeligt, at indsatte har adgang til Internet, selv om de sidder i fængsel. Det er der flere grunde til. Fængselsskolerne bruger flere steder Internettet i undervisningsøjemed. Et af argumenterne er, at livet i fængslerne på mange områder skal afspejle samfundet udenfor, hvor Internettet er en naturlig del af dagligda-

gen. Men er det rimeligt, at indsatte har mulighed for at gå på Internettet under deres ophold i Kriminalforsorgens institutioner? Og ikke mindst; er det forsvarligt, at pædofile kan gå på nettet, når de sidder i fængsel? Det er jo netop i cyberspace børnepornoen flourer, og pædofile finder deres ofre på chatsider.

Chat bruges i undervisningen

Fængselslærer og ansvarlig for skolens computere i det åbne fængsel på Fyn, Per Thrane, bruger Internettet i undervisningen. Indsatte kan stort set altid få lov til at søge informationer, når de står over for at skulle løslades og derfor både søger bolig og job. Men også chat ser Per Thrane som en værdifuld undervisningsform. Det giver nemlig den enkelte mulighed for at skrive og videreformidle budskaber til et rigtigt menneske i den anden ende af linjen. Det er et spil, hvor

det gælder om at præsentere sig pænt over for den, man chatter med. Specielt indsatte der ikke er motiverede til at læse eller skrive, har glæde af chat i undervisningen, siger Per Thrane. Han understreger samtidig, at den enkelte skolelærer følger med på sin egen computer, og kan se, hvis en indsat besøger ulovlige hjemmesider. Også pædofile kan få adgang til Internet via skolen. Det kræver blot, at de er tilmeldt skolen.

I det åbne fængsel i Nr. Snede er reglerne strengere. Her anvendes Internettet også i undervisningen, men grænsen går ved chat. Det er ulovligt, og de indsatte vil blive frataget den gode det er, at have adgang til Nettet, hvis de afsløres i chat, siger lokalformand, Hans Jacob Petersen.

IT-Afdelingen kun hjælpeorgan

Kriminalforsorgens IT-afdeling vil helst ikke blande sig i debatten om hvorvidt indsatte bør have adgang til Internettet eller ej. Det er op til den enkelte lokale ledelse, mener chef for Kriminalforsorgens IT-afdeling Lars Winther. Han peger også på, at Juridisk kontor desuden må være de ansvarlige i forhold til at fastsætte regler på dette område.

Kriminalforsorgens IT-afdeling er udelukkende et hjælpeorgan for Kriminalforsorgens institutioner. Specialafdelingen foretager de tekniske undersøgelser, når der som på Søbysøgård er brug for det, og har intet at gøre med efterforskning eller opfølgningen på eventuelt ulovligt materiale. Når IT-afdelingen afslutter undersøgelserne, sendes alt materiale til den lokale ledelse, som så må vurdere sagen. Internt i systemet er det efterhånden en gammel nyhed, at beskyldningerne mod personalet på Søbysøgård var falske. Men selve det officielle papirarbejde er først, i midten

af september, ved at nærme sig sin afslutning. Og når IT-afdelingen sætter punktum i sagen, overgår den til ledelsen på Søbysøgård. Lars Winther roser i øvrigt fængselskolen på Søbysøgård for at være fremme i skoene med hensyn til at bruge IT i undervisningen. Fængslet prøver nyt og bryder grænser, siger han.

Red Barnet mere markant

Organisationen, Red Barnet, har en mere markant holdning til indsattes adgang til Internettet. Programkoordinator, Kuno Sørensen, henviser til en

meget omtalt sag, hvor en håndboldtræner netop fandt sine ofre via chatsider. Under forskellige identiteter lykkedes det den fængslede mand at komme i kontakt med kvinder og piger helt ned i en alder af kun elleve år. Efter længere tids kontakt lokkede han dem til forskellige lokaliteter, hvor han voldtog dem. Denne type sager dukker op med jævne mellemrum. Og hvis en pædofil indsat har brugt Internettet i sin jagt på voldtægts ofre, tager Red Barnet skarpt afstand fra, at den indsatte reelt kan fortsætte sine aktiviteter inden for murene. ■

Af Kenneth Skipper

FAKTA

- Tekniske undersøgelser slog fast, at der ikke havde floreret børneporno i computere i det åbne fængsel på Søbysøgård.
- Beskyldningerne var rettet mod konkrete, navngivne personer i lærerstaben. De blev rensset for mistanke.
- Der skal jvf. Kriminalforsorgens retningslinier for brug af IT-udstyr altid være en ansat til stede i lokaler, hvor indsatte har adgang til computere og Internet.
- De indsatte i det åbne fængsel på Søbysøgård har adgang til Internet, hvis de går i skole.
- Det samme har de indsatte i fængslets halvåbne afdeling, der desuden tilbydes Internetadgang som fritidsaktivitet i aftentimerne.
- Hverken i skolen eller fritiden skelnes der til den enkelte indsatte kriminalitet, når der gives adgang til at bruge Internettet.

Profil af en afdelings- formand



Navn:
Connie Thonsgaard

Stilling:
Fængselsfunktionær

Afdeling:
Dansk Fængselsforbund,
Lokalafdelingen i
Statsfængslet i Horsens

Antal medlemmer:
175

Tillidskarriere:
2002- Afdelingsformand

Nuværende udvalgsposter i DF:
Uniformsudvalget

Ansæt år:
1995

Tjenestesteder:
1995- Statsfængslet i Horsens

Connie Thonsgaard

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

I Statsfængslet i Horsens i år 2002 stod vi i den situation, at den tidligere bestyrelse, var blevet væltet på en ekstraordinær generalforsamling, og der skulle indkaldes til endnu en generalforsamling, for at vælge en ny bestyrelse. Vi var nogle stykker der blev spurgt om vi ville stille op, og jeg blev spurgt om jeg ville stille op som formand. Dette tog jeg som en stor tillidsklæring fra mine kollegaer, og sprang ud i det, sammen med resten af de nyvalgte bestyrelsesmedlemmer.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Som helt nyvalgt bestyrelse stod vi over for helt uanede udfordringer og prøvelser, da kun vores sekretær havde erfaring inden for bestyrelsesarbejde. Dog har vi ved et meget højt kommunikationsniveau samt gå-på-mod i bestyrelsen, fået fodfæste samt det nødvendige overblik og indsigt til at kaste os ud i udfordringerne.

Kodeordene for bestyrelsesarbejdet i lokalafdelingen i Horsens har absolut været fællesskab, samarbejde og kommunikation. På trods af at bestyrelsen startede noget uerfarent mener vi bestemt at vi allerede har opnået mange gode resultater. Den første udfordring vi blev kastet ud i var den store spareplan på kr. 175 millioner som desværre blev en realitet for Kriminalforsorgen.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Lokalforeningen i Horsens står overfor meget omfattende udfordringer i de kommende år.

I forsøget på at forbedre arbejdsmiljøet for fængselsfunktionærerne er der rigeligt med udfordringer for fremtiden. I en tid med højt belæg, stigende vold og trusler om vold mod personalet, flere pålagte arbejdsopgaver til personalet, et stadigt ringere klientel, en personalenormering som sagtens kunne forbedres samt de manglende økonomiske rammer for at få det hele til at fungere, har vi for fremtiden enorme udfordringer i sigte.

Med en alarmerende og fuldstændig uacceptabel gennemsnitsalder på ca. 43 år, for dem der afskediges helbredsbettinget, mener bestyrelsen bestemt at dette vil være det mest vitale indsatsområde at arbejde videre på i fremtiden, da arbejdsmiljøet klart er en afgørende faktor for denne helt uacceptable udvikling.

Inden for de næste år skal Statsfængslet i Horsens flytte til Enner Mark. Som stadig forholdsvis ny bestyrelse har vi desværre ikke medvirket i planlægningen og forhandlingerne omkring det nye Statsfængsel i østjylland fra starten, men påregner at dette område vil være grundlag for store udfordringer i den kommende tid.

Hvordan tror du at kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5- 10 år?

Det er svært, at gisne om fremtiden, jeg tror vores klientel bliver grovere og mere belastende, men jeg håber at vi får nogle bedre værktøjer, og en struktur der kan håndtere disse problemer.

Jeg håber og tror at der vil være politisk vilje til at bryde vores kedelige statistik omkring førtidspensionen, og at vi der igennem får forbedret vores arbejdsmiljø. ■

Profil af en afdelings- formand

**Navn:**

Hans Jacob Petersen

Stilling:

Fængselsfunktionær

Afdeling:

Statsfængsel Midtjylland/Nr. Snede

Antal medlemmer:

100

Tillidskarriere:

1998-2001 Bestyrelsesmedlem

2001-2002 Afdelingsnæstformand

2002- Afdelingsformand

Nuværende udvalgsposter i DF:

Ingen

Ansæt år:

1996

Tjenestesteder:

1996-1998 Statsfængslet i Horsens

1998- Statsfængslet

Midtjylland i Nr. Snede

Hans Jacob Petersen

Hvad fik dig til at blive tillidsrepræsentant?

Jeg blev opfordret til at stille op til bestyrelsen i 1998. Dette skal ses i lyset af, at jeg altid har kaldt en skovl for en skovl og en spade for en spade.

Jeg har altid haft stor respekt for andres hverv, men føler jeg at der er taget en forkert beslutning eller at en kollega er blevet uretfærdigt behandlet, så tager jeg, via Dansk Fængselsforbund, øjeblikkeligt kontakt til vedkommende der har truffet beslutningen, om det så er vores direktør for kriminalforsorgen eller vores minister. Det handler om at få løst problemerne korrekt og hurtigt via de kompetente personer således at man kan komme videre.

Hvad har været din største udfordring som tillidsrepræsentant indtil nu?

Det har absolut været at være med til at starte et nyt lukket fængsel op, på samme område hvor vi har vores åbne fængsel her i Nr. Snede. Da det er blevet besluttet, at det hele skal køre som ét fængsel, kan det til tider være svært at få løst tingene, fordi det lukkede afsnit kan være en verden til forskel i forhold til det åbne afsnit.

Det har også været en kæmpe udfordring først at være tillidsmand for ca. 30 medlemmer og herefter at have ca. 100 medlemmer.

Hvilke store opgaver står du og din lokalafdeling over for nu og i den nærmeste fremtid?

Min og lokalafdelingens største opgave bliver at få rettet op på de meget uheldige tiltag, der er foretaget i den lukkede del af fængslet. Her mener jeg helt præcist de manglende personalefaciliteter. Det er uhyggeligt at tænke på, at man med så dygtige og professionelle arkitekter i år 2004, kan glemme at indrette et sted hvor personalet an koble fra og indtage deres mad i fred og ro. Det er også vigtigt at have et sted hvor man lige kan trække sig tilbage, når man tænker på, hvilket klientel det er vi arbejder med.

Jeg var så heldig på indvielsesdagen af den lukkede afdeling, at få vist forholdene frem for vores direktør for kriminalforsorgen. Han kunne godt se at der var nogle ting der skulle rettes, så jeg håber på, at vi i fællesskab kan få løst problemerne i den nærmeste fremtid.

Min holdning har altid været, at hvis man forkæler folk på gulvet med den ene hånd, så kan man, med den anden hånd, også stille store krav.

Hvordan tror du at Kriminalforsorgen vil udvikle sig i løbet af de næste 5 – 10 år?

Så længe man i kriminalforsorgen vil køre med flerårskontrakter, vil den store og hurtige udvikling som er i gang blive stoppet i den sidste del af kontraktforløbet af en økonomisk ruin. Der er ingen mennesker, der kan se 4-5 år frem og vurdere hvor mange penge der skal til for at drive en stor virksomhed. Vi er nødt til at nulstille hvert år den 31. december. Ligeledes er man nødt til at undersøge hvert enkelt fængsels samlede udgifter for at få et korrekt billede af den økonomiske situation.

Endvidere tror jeg at kriminalforsorgen skal udvide med ca. 100 pladser yderligere. Dette skal blandt andet ses i lyset af de åbne grænser, hvor det vælter ind med meget store mængder narkotika samt at tendensen blandt politikkerne er, at dommene skal skærpes. Dette betyder, at de kriminelle skal afsone noget længere og på den måde vil der blive mangel på pladser. ■

Tænk – før du slår



De to psykologer fra den canadiske kriminalforsorg - Reyhan Yazar og Anthony J. Coker – er her i gang med at undervise i Violence Prevention programmet under deres 14 dages ophold i København.

I den canadiske kriminalforsorg har man de seneste seks år gjort brug af et såkaldt "Violence Prevention Program" over for voldelige indsatte. Programmet har været en succes. Nu kommer turen til Danmark.

At bryde et livslangt voldeligt adfærdsmønster er en stor opgave. Det er ikke en mindre opgave, at få en voldelig kri-

minel til at indse hvorfor han bliver voldelig, og efterfølgende få ham til at fravælge volden som løsning, når situationer spidser til.

Ikke desto mindre er begge dele målsætningen med det såkaldte Violence Prevention Program, som man i seks år, har praktiseret i den canadiske kriminalforsorg.

Fra oktober startes programmet op i kriminalforsorgen herhjemme. Derfor har 12 ansatte, fra forskellige institutioner under Kriminalforsorgen, været på skolebænken hen over sommeren. I 14 dage, er de blevet undervist i program-

met af to psykologer fra den canadiske Kriminalforsorg – Anthony J. Coker og Reyhan Yazar – så de er klar, når programmet i første omgang tages i brug i Nr. Snede.

"Programmet drejer sig først og fremmest om, at gøre de kriminelle opmærksomme på de risikofaktorer, som kan få dem til at ty til vold. De skal være helt klar over, hvilke situationer, der under normale omstændigheder vil få dem til at vælge volden som løsning. Det næste skridt er så, at optræne dem til at håndtere disse risikosituationer. Altså at få dem til at vælge en anden løsning,

end det de typisk har gjort igennem et helt liv – nemlig vold. Det kan vi blandt andet lære dem ved at undervise dem i emner som konfliktløsning, vrede og følelseskontrol,” siger Anthony J. Coker.

Han har igennem de seneste seks år stået for udannelsen af canadiske fængselsbetjente i Violence Prevention programmet, som i dag er et behandlingstilbud i seks institutioner under den canadiske kriminalforsorg. Programmet gennemføres typisk over fire måneder med 94 gruppesessioner og fire individuelle sessioner, og styres af en såkaldt ”programme officer,” som typisk er en fængselsbetjent, der er blevet uddannet til at køre programmet.

En overset målgruppe

Målgruppen for programmet er indsatte, der igennem en årrække har haft et voldeligt adfærdsmønster, og typisk afsoner en dom på to år eller derover. Man behøver ikke nødvendigvis at afsoner en voldsdom for at kunne deltage i programmet, men man skal, i følge Anthony J. Coker, have tendenser til voldelig adfærd, og igennem en længere årrække have været på kant med loven. Målgruppen for programmet er med andre ord ikke en specifik type afsonere. Der er i stedet tale om en bred gruppe af kriminelle, der alle har det til fælles, at vold er en del af deres adfærdsmønster. En gruppe af indsatte, der ifølge Reyhan Yazar, tidligere var blevet overset i den canadiske kriminalforsorg:

”I den canadiske kriminalforsorg erkendte man i 1998, at systemet manglede et behandlingstilbud, der kunne tage fat om nældens rod blandt kriminelle med et tydeligt voldeligt adfærdsmønster. Man overså faktisk den gruppe kriminelle indsatte - måske fordi man simpelthen ikke vidste, hvad man skulle stille op med de indsatte, hvor volden ikke

var specifikt knyttet op til fx seksualforbrydelser, eller vold i familien. Derfor besluttede man, at der måtte gøres noget for denne gruppe kriminelle, hvor volden var så dominerende en del af deres liv. De røg jo ind og ud af fængslerne. Dette mønster ønskede man at bryde, og derfor blev Violence Prevention Programmet udviklet - og man må sige, at de foreløbige resultater er positive.”

Foreløbig succes

Endnu foreligger der ikke nogen færdige statistikker over programmet. Indtil videre har 390 indsatte gennemført programmet, og det er, ifølge Anthony J. Coker, for tyndt et talmateriale til at sige noget helt generelt ud fra. Men med en foreløbig gennemførselsprocent på 70 og et fald i recidivet på 35 pct. er hverken Reyhan Yazar eller Anthony J. Cokers bange for at kalde programmet i Canada en succes. En succes de tror og håber på, kan overføres til den danske kriminalforsorg.

”Med det engagement deltagerne på kurset har lagt for dagen de seneste 14 dage, er der al mulig grund til at tro på, at programmet også kan blive en succes her i Danmark. Vi har været meget imponerede af dem,” siger Anthony J. Coker og bakkes op af Reyhan Yazar: ”Deltagerne på kurset har været helt fantastiske. Men det kræver selvfølgelig, at hele kriminalforsorgen er gearret til det her, hvis programmer af denne kaliber skal blive en succes. Pengene til at gennemføre programmet 100 pct. skal være til stede, og systemet skal bygge på en overordnet tro på, at sådanne programmer har en effekt. En overordnet tro på, at man skal bruge tiden i fængslerne fornuftigt, og en målsætning om, at de indsatte skal komme klogere ud af fængslet, end da de kom ind. Jeg kender ikke

det danske system godt nok til at vurdere, om det er i stand til at opfylde disse kriterier, men det er min klare overbevisning at det er en forudsætning, hvis et program som Violence Prevention Program skal blive en succes,” siger Reyhan Yazar. ■

Af Jesper Bjerrehuus

IT-Journaliseringssystem/ Klientsystemet



Man har fra DFK's side besluttet at iværksætte klientsystemets fase 2, journaldelen i klientsystemet. Jeg blev i den forbindelse, sammen med et antal kollegaer fra flere forskellige faggrupper, bedt om at blive "superbruger" i Horserød, i ovennævnte system.

Efterfølgende med et 2 dages kursus på KF den 2. og 3. juni, og med opstart på journaldelen i Horserød umiddelbart efter.

Horserød har i forbindelse med indførelsen af journaldelen afholdt to orienteringsdage for personalet (ikke obligatorisk). Der var kun ca. 10 der tilmeldte sig kurset, hvilket nok bunder i tidspunktet/antallet af kurser, samt måden det blev honoreret på. (merarbejde 2+1, en dårlig forretning på en fridag).

Her havde man mulighed for at få kendskab til journaldelen. Derefter er det så åbenbart op til den enkelte medarbejder at lære systemet at kende, med hjælp fra superbrugerne. Det skal nævnes, at jeg ikke føler mig, som "superbruger", i stand til at oplære mine kollegaer i et system, som jeg synes virker meget omfattende og uoverskueligt, og uden forståelse for den dybere mening.

Fængselsfunktionær Lars Månsson ved PC'en, der tager mere og mere af personalets tid på bekostning af de ordens- og sikkerhedsmæssige opgaver.

Konsekvensen af indførelsen af journaldelen, har medført et betydeligt merarbejde til afdelingspersonalet i Statsfængslet, som behandler adskillige ansøgninger og anmodningssedler som alle kræver skriftlig sagsbehandling, og dermed journalisering. Et tidskrævende arbejde som skal udføres sideløbende med de normale opgaver, og som i mange tilfælde er decideret dobbelt arbejde.

Eksempelvis skal alle dokumenter i indsattes chartek journaliseres og lægges i et blåt "mavebælte" påført et journalnummer og opbevares i et plastomslag, (sagen) indeholdende et orange og et gult omslag - disse til personlige papirer og korrespondance.

Det vil sige at indsattes sag vil komme til at indeholde en masse undersøger (dokumenter påført et blåt "mavebælte").

Dette medfører at de indsattes charteks (sager) er et stort rod, som er umulige at overskue i det daglige sagsbehandlingsarbejde. Og man behøver ikke have den store fantasi til at forestille sig, hvor uoverskuelige chartekkerne vil fremstå, efter eksempelvis 1 års afsoning. Personalet skal lede i adskillige dokumenter, breve og andet, ved eventuelle sagsbehandlingsopgaver som kræver overblik fra tidligere ansøgninger eller lignende.

Fængslet har også ment, måden ikke var hensigtsmæssig, og har derfor udsendt en mail om, at man fastholder diverse omslag.

Det kan samtidig nævnes, at efter indførelsen af journaliseringssystemet, skal besøgsafdelingen (centralvagten) udfærdige besøgstilladelser på en ny besværlig og uhensigtsmæssig måde. Det afstedkommer at hver enkelt besøgstilladelse tager over dobbelt så lang tid at udfærdige. Vi har i Horserød over 200 indsatte, der hver må have 10

godkendte besøgende, hvor hver enkelt tilladelse tager omkring 15-20 minutter pr. stk. at udfærdige.

Personalet bruger i forvejen meget tid og ressourcer foran pc'en, til sagsbehandling, forberedelser til møder, udgangstilladelser o.s.v. alt dette på bekostning af orden/sikkerhed og kendskabet til "livet" og problemerne på de enkelte afdelinger.

Det er samtidig vigtigt at slå fast, at vi har brug for moderne teknologi, og her er pc'en en uvurderlig hjælp i det daglige arbejde. Men den bør være et effektivt hjælpeværktøj for personalet. Men her har man opbygget et system, som fungerer på en sådan måde, at personalet drukner i registreringer og journaliseringer, som er så omstændige, at der ikke længere er tid til den uformelle kontakt til de indsatte. Vi vurderer, at dette har en negativ effekt på det rent sikkerhedsmæssige i fængslet, idet den eneste kontakt, vi som personale efterhånden har til de indsatte, er det vi læser om dem i klientsystemet.

Det kan konstateres at:

- Journaldelen vil medføre betydeligt merarbejde for den enkelte.
- Systemet ikke fungerer efter hensigten og vil medføre uhensigtsmæssige arbejds gange for hele personalet.
- Flere af funktionerne i systemet er ugenomtænkt og decideret dobbeltarbejde.
- De indsattes chartek vil, efter kort tid, komme til at fremstå som rodede, og svære at overskue.
- Uddannelsen af personalet har været mangelfuld.

Lokalforeningen i Horserød mener, det snart må være på tide, at træde lidt på IT-"bremsen", så man ikke bliver ved med at påføre et allerede presset perso-

nale, yderligere tidskrævende arbejdsopgaver. ■

*Af bestyrelsesmedlem
Lars Månsson Lokalfdelingen
i Horserød Statsfængsel.*

Fængselsfunktionærerne er gennem de senere år blevet pålagt en del nye administrative sagsbehandlingsopgaver.

Har det reelt medført en dårligere kontakt til de indsatte og har det fået betydning for sikkerheden?

Skriv din mening til Fængselsfunktionæren.

DEBAT

2004 opfordres der til, at medlemmerne går ind i debatten omkring den nye uniform. Det gør jeg så!

Som afdelingsformand for de jyske arresthuse, ved jeg der er et stort ønske om at få en ny uniform blandt vores medlemmer.

Den nuværende uniform er upraktisk og af en dårlig kvalitet. Dertil kommer at selve uniformssystemet består af alt for mange enkeltdele. Denne mangfoldighed af muligheder gør, at der kan gå flere kolleger sammen, alle reglementeret påklædt, men vidt forskellige at se på.

Hvad vil vores hovedkrav være til en ny uniform.

- Uniformen skal udstråle en vis autoritet
- Den skal være praktisk
- Uniformssystemet skal være enkelt

Hvorfor uniformen skal udstråle autoritet, er der ingen grund til at gå særlig dybt ind i. Artiklen i samme blad omkring P-vagternes uniform er meget sigende.

Hvis nogen spørger om vi har brug for stive os af med en uniform, så må svaret være: "vi har brug for al den hjælp vi kan få".

Hvis man vælger, at der skal etatsmærke på tøjet håber jeg ikke at det bliver Kriminalforsorgens nydesignede logo. Billedet af en tynd, svageligt udseende person med fødderne støbt i beton, er måske ikke det signal betjentgruppen ønsker at udsende.

Det man i et arresthus mener med, at uniformen skal være praktisk er, at den skal kunne fungere under flere forskellige arbejdsopgaver.

I arresthuse har man ofte en meget livlig arbejdsdrift. Her er det i overvejende grad fængselsfunktionærer, der tager sig af det. Det er et beskidt knokkelarbejde, så uniformen skal være smudsafvisende og slidstærk.

Uniformen skal også være velegnet til lejlighedsvis tummel med fangerne, hvor man ofte ender nede på knæene i aka-vede stillinger.

Endeligt bør man i stedet for mange uniformsgenstande, satse på multifunktionel beklædning (udtageligt foer etc.). En mere ensartet fremtoning, i forhold til dem man i dagligdagen kommer i kontakt med, vil være godt, hvad enten det er tale om politi, domstole, advokater eller andre.

Fra arresthusenes side vil vi afslutningsvis sige, at vi venter med længsel på den nye uniform og i vores sektor har vi intet problem med at vise hvilket "firma" vi repræsenterer. Mere enkelt beder vi om, at man rubber neglene og husker at knalde et etatsmærke på tøjet. ■

Omkring ny uniform

*Af fængselsfunktionær
Jens Christian Fjelde,
Statsfængslet Kærshovedgård.*

Kunne man tænke sig, at Politiet afskaffede politiskiltet, mærker samt distinktioner? Nej, vel.

Dels ville korpsånden forsvinde og samtidig signalet om autoritet og at det rent faktisk er en myndighedsperson man står overfor. Jeg vil gerne som borger kunne se hvilken offentlig person jeg bliver talt af.

Er det en Politimand, et postbud, en DSB ansat, en fra Told og Skat, en vagt i Bilka, en parkeringsvagt eller buschauffør.

Derfor er det vigtigt at uniformerne tydeligt er påtrykt: Politiet - Told & Skat - Vagt - DSB eller COMBUS eksempelvis. Uniformen for fængselspersonalet er den eneste uniform der ingenlunde bærer præg af hvilken etat vi er ansat i eller arbejder for. Vi arbejder ikke med almindelige borgere der enten er ude for at handle, eller som er på en bus eller togrejse eller med almindelige borgere som skal parkere deres bil.

Vi arbejder med indsatte i danske fængsler og arresthuse som er indsat til afsøning af forskellige lovovertrædelser. Med mennesker der måske ikke helt respekterer de udskrevne regler og love i samfundet og hvor respekt for mennesker som helhed er stærkt devalueret.

Alle de der arbejder med mennesker ude i det fri samfund er uniformeret på en måde hvor alle kan se hvor de kommer fra. Os der virkelig arbejder med de mennesker der har forbrudt sig mod samfundet, går bare i noget almindeligt tøj, som kan købes hvor som helst.

Jeg mener det er vigtigt dels for vore indsatte og deres besøgende at kunne se at det er en fængselsbetjent de bliver betjent af.

Jeg har mange eksempler men vil her kun bringe to:

En indsat og en ansat kommer gående på fængslet en dag hvor der er besøg. Den indsatte forældre kommer gående, møder dem og siger henvendt til den

DEBAT

indsatte: "Nå, er det så ham du bor på stue med?"

En anden episode (fra tiden med de grå bukser). Vi havde en indsat der under afsoningen gik i nøjagtigt det samme tøj som vi ansatte gjorde, nemlig grå bukser og blå skjorte (vild forvirring).

Med stigende antal voldsepisoder mod personalet burde man måske skele til DSB's arbejdspsykolog der foreslog afskaffelse af den brune uniform og den cremefarvede skjorte, man indførte den gamle sorte uniform og hvad skete, volden faldt markant. Parkeringsvagterne gik fra grøn uniform til mørkeblå og hvad skete, spytten, verbale trusler og vold faldt markant. Måske kunne det samme ske for vore ansatte.

Jeg syntes man skulle i forhandlingerne inddrage en arbejdspsykolog der helt sikker ville kunne komme med nogle tilkendegivelser om hvilken virkning uniformer, farver og mærker har på os mennesker.

I øvrigt er jeg meget glad for dels den blå skjorte, farven af bukserne, de skulle blot være mere arbejdsvenlige og smudsafvisende. (En anden kvalitet og så med lårlommer til kuglepenne, blokke, visitationshandsker mm.).

Kvaliteten af de bukser vi bruger, brugte man til afdansningsbal for 20 år siden. Så mener jeg vi alle burde bære håndjern i bæltetaske. Det er trods alt et af vore arbejdsredskaber vi anvender mere og mere i takt med udviklingen og de svære indsatte vi indimellem får.

(Der går for lang tid når episoden netop opstår og vi skal låse 3-4 døre op for at komme ind på et kontor og hente et sæt håndjern).

Selv Bilkavagten bærer håndjern, som jo ikke kræver en våbentilladelse.

Tømreren har jo også et bælte med hans arbejdsredskaber med oppe på taget, så han ikke hele tiden skal kravle ned og hen i bilen efter søm, skruer, hammer, knibtang m.m.

Min viden er ikke særlig stor, men jeg tror at de fleste bærer radioer, så hvorfor ikke lave jakker med radiolommer, i stedet for små fine sommerjakker man kan købe hos "Din Tøjmand".

Og så er der lige vores ID - kort som et hvert barn kan efterligne, blot man køber legesættet "Det lille postkontor". Man taler om sikkerhed, så det var måske en ide at få et ID-kort der er i tråd med tiden. ■

Uniformsdebatten

*Af fængselsfunktionær
Pia Grøn,
Statsfængslet i Nyborg*

Jeg skriver som næsten nystartet fængselsfunktionær (jeg startede den 1. marts 2004).

Jeg tillader mig alligevel at blande mig lidt i debatten omkring uniformer, da jeg også selv føler, at der bør laves om på dette område. Man har jo forholdsvis tit sin uniform på, og den burde da også være bedre at have på.

Jeg har selv problemer med mine bukser, fordi pasformen er ret dårlig til mig. De har simpelt hen en alt for høj talje til mig.

Det giver en dårlig pasform og så er de, ikke mindst, meget ubehagelige at have på. Jeg ønsker derfor eventuelt 2 for-

skellige typer til kvinder. En model med høj talje og en med lav talje.

Jeg syntes at hele anstalten, både kvinder og mænd, bør bære ens uniform. Overvagtimestre, ledere osv. kan eventuelt bære en lidt anden type uniform, for at adskille dem fra fængselsfunktionærerne.

Mit forslag til en kommende uniform er: T-shirts i farven mørkeblå. (Og ikke de nuværende hvide som vi har, da hvide t-shirts ofte er gennemsigtige og heller ikke særlig praktiske. Jeg taler mere her for kvindernes synspunkt - mit eget i hvert fald. Men at kunne se BH'en igenem t-shirten, syntes jeg ikke hører sig hjemme sådan et sted). T-shirts ville passe godt med et lille logo på venstre bryst og et større logo bagpå.

Bukser i forskellige pasform og i farven sort. Gerne med lommer på siden af benene. Selvfølgelig med stavlomme, som man også har nu, men lidt mere hen af dem politiet har.

Trøjer: Er glad for euro-trøjen i den kolde tid, men gerne en pasform der er bedre egnet til kvinder (den er jo kæmpe stor). Hvis ikke man vælger at påkræve, at man skal bære skjorte i den nye uniform, ville det være rart med sweatshirts også i mørkeblå. Med et kriminalforsorgs logo både på front og bag. Et lille et foran på venstre bryst og et større midt på ryggen, så de er ens med T-shirtsene. Man kan også have tynd/fin strik hvor der er broderet logo på.

Sweatshirt og t-shirts kunne også være i farven grå.

Som I nok kan se, ja så er jeg ikke så meget for skjorterne. Jeg syntes de er ret upraktiske, bare sådan i det hele taget. Og da ikke alle er lige gode med et

DEBAT

strygejern, syntes jeg der går lidt af det med en skjorte.

Omkring det træningstøj som vi får, føler jeg det er spild af penge. Dragten er mindre køn, og ikke særlig god i pasform. Med det mener jeg, at det er dumt at bruge penge på noget som bare ligger i skabet. Men brug i stedet for pengene på noget mere praktisk, såsom et Newline sæt eller Adidas eller lignende. Omkring overtøj. Regntøjet er jeg sådan set glad for. Dog er det ikke så praktisk til kortbenede kvinder. Jakken passer fint, men bukserne er meget lange.

Den store vinterfrakke som vi får, den er heller ikke særlig praktisk. Den er meget stor i størrelsen og meget lang. Jeg mener at en form for pilotjakke eller lignende vil gøre sig bedre.

Om sommeren ville det være dejligt, hvis man kunne få nogle shorts som ligner den lange buksemodel. Samme farve, samme pasform men bare som kort buks, der går ned til knæene.

Dette er min holdning til uniformer.

Jeg syntes ikke at det gør noget at uniformen har et mere civilt udseende, så længe vi er ens. Selvom jeg ikke har været i systemet så længe, syntes jeg det er vigtigt at komme med sin mening alligevel, da det nok er mig, der kommer til at bære den fremtidige uniform i mange år. ■

Kommentar til uniformsdebatten

Af Fængselsfunktionær Niels Kjelgaard og Fængselsfunktionær Michael Jensen, Arresthuset i Aalborg

Det er efter vores bedste overbevisning utroligt at den uniform som der tales om, ikke er klar endnu. Allerede i foråret 2001 skrev vi på opfordring til vores lokalafdeling (AO-Jylland) med ønsker om hvordan vores nye uniform skulle være og hvilke uniformsgenstande der efter vores mening skulle udgå og hvilke der evt. skulle komme til. Nu skriver vi september 2004, 3½ år efter, og der er ikke sket meget. Det virker som om at der er nogen i uniformsudvalget der ikke har den fornødne interesse i det arbejde de er valgt til.

Allerede dengang skrev vi om nye bukser, med sidelommer og i et andet og mere brugbart stof. De nuværende bukser er alt for modtagelige for støv og snavs i forbindelse med at vi kravler, både her og der i forbindelse med en visitation, bukserne er helt klart ikke egnet til andet end at sidde stille i.

Vi har hørt at både den svenske og den norske model er blevet kasseret, dette forstår vi ikke, vi har haft 2 svenske kolleger gående i huset i 3 måneder og deres bukser var af en kvalitet og et design som vi mente var det som man har søgt.

Der er andre ting i uniformssystemet som burde udgå og andre ting der burde være der, men uniformsudvalget kan finde papirerne frem fra 2001, der står de forskellige ønsker fra de forskellige afdelinger.

Men nu skal der igen en høring ud, hvorfor ikke bruge det som afdelingerne allerede har sendt ind?

Der udover mener vi, at da alle taler om og har talt om den nye uniform, er det dårlig information at der ikke er kommet lidt fra uniformsudvalget om hvordan

sagen står, enten via Intranettet eller i fagbladet, men intet har man hørt.

At der ikke er logo på vores uniform allerede er uforståeligt for os. Buschauffører, taxavognmænd, bankbetjente osv. har et logo der viser hvem de er og hvorfor de er i bussen, taxaen eller banken. Men fængselsfunktionærer der kører med fanger til og fra retten, mellem arresthuset og fængsler, på statsamtet eller andet, dem må man ikke kunne se hvad laver. Hvorfor ikke? Selvfølgelig skal folk kunne se hvem vi er, således at de ikke bare tror at vi er der for sjov og ved en tilfældighed er ens klædt. Det virker på os som om vi skal være usynlige, som om at man ikke må se at vi er på arbejde, hvilket er svært at fatte for os.

Hvilket logo det evt. skulle være, er en smagssag som vi nok aldrig bliver enige om. F.eks. mener vi at Kriminalforsorgens mærke ligner en mand med en klump cement om fødderne som står på bunden af Limfjorden. ■

Når én fjer bliver til fem høns

Af kontorchef
Liselotte Bering Liisberg,
Direktoratet for Kriminalforsorgen

Carsten Pedersen anklager i sin leder i "Fængselsfunktionæren" nr. 7/8 - 2004 Kriminalforsorgens statistikker for generelt at være forkerte. I særdeleshed retter han kritikken mod statistikken over antallet af episoder med vold og trusler i Kriminalforsorgens institutioner for "igen-igen-igen" at være forkerte. Ligeledes skriver Carsten Pedersen, at "man har gemt og glemt en masse sager", som om det skulle være direkto-

DEBAT

ratets hensigt at udarbejde en fejlagtig statistik.

For at bruge Carstens Pedersens egne ord i lederen, bliver man forstemt over, at formanden for Kriminalforsorgens uniformerede medarbejdere mener sig berettiget til at fremkomme med udokumenterede påstande om stort set alle Kriminalforsorgens statistikker.

Direktoratet har nøjagtig samme interesse som Carsten Pedersen i, at vores statistikker er korrekte. Vi bruger både i Statistikenheden, i Personalekontoret og i andre kontorer mange ressourcer på at kvalitetssikre Kriminalforsorgens meget omfattende og detaljerede statistikker, så fejl videst muligt undgås.

Men datagrundlaget for Kriminalforsorgens statistikker er baseret på indberetninger eller opdateringer fra et meget stort antal tjenestesteder, og derfor kan det ikke helt undgås, at der sker fejl. Og der har været for mange fejl før i tiden – især i indberetningerne vedrørende vold og trusler. Men at insinuere at det sker med vilje er simpelthen urimeligt.

Hvis statistikker er forkerte - ja så er der tale om menneskelige fejl – og det er beklageligt, når det sker, og det skal selvfølgelig korrigeres. Men at direktoratet eller institutionerne, skulle have skjulte dagsordener eller til hensigt at producere forkerte tal for at pynte på disse, tvivler jeg på, at Carsten Pedersen for alvor kan mene.

Når der sker fejl, bliver der altid reageret overfor det pågældende fængsel, med henblik på at procedurerne kan ændres, så fejl kan undgås i fremtiden.

Indtil 1. januar 2004 skulle alle de volds- og trusselsepisoder, som måtte anses for

at være en overtrædelse af straffelovens paragraffer om vold og trusler, indberettes til direktoratet. Det siger sig selv, at der i de enkelte tilfælde kan have været tvivl om, hvorvidt den enkelte hændelse rent faktisk er en overtrædelse af straffeloven eller falder udenfor lovens område. I og med at det som sagt drejer sig om en fortolkning af straffeloven, har alle involverede parter ikke altid været enige.

Men her pr 1. januar 2004 indførte vi en række nye tiltag bl.a. for at sikre statistikkernes validitet, idet det nu er det enkelte fængsel, der direkte og løbende indberetter volds- og trusselsepisoder i Kriminalforsorgens fælles database. Det skal bl.a. sikre, at der sker indberetning umiddelbart efter, at man lokalt har færdigbehandlet de enkelte sager.

Samtidig har vi opfordret alle fængsler til at organisere arbejdet efter en model, hvor ledelsen og tillidsrepræsentanten drøfter de enkelte sager og hvad der herefter skal indberettes i den fælles database, for at sikre at alle episoder kommer med. Denne model - som også forbundet har udtrykt stor sympati for - er nu indført i alle fængsler og det er min overbevisning, at denne ændrede procedure vil være en væsentlig kvalitetssikring. Modellen vil også give de enkelte fængsler bedre mulighed for at lave en erfaringsopsamling, som på sigt kan medvirke til at reducere antallet af episoder vold og trusler.

Som mange nok er bekendt med, har vi også lavet definitionen om, således at vold og trusler på arbejdspladsen defineres som situationer, hvor personer bliver overfaldet eller truet i forbindelse med deres arbejde, og hvor overfaldet eller truslen indeholder en direkte eller indirekte trussel mod deres sikkerhed, triv-

sel eller helbred eller indebærer hærværk mod deres personlige ejendom. Det er en bredere definition end før, og det betyder blandt andet, at man ikke mere skal foretage den vanskelige vurdering af, om truslen m.v. er alvorlig nok til at være en straffelovsovertrædelse.

Direktoratet er altid glad for konstruktiv kritik. Og der har heldigvis været en årelang tradition for et godt samarbejde med organisationerne. Og dette samarbejde ønsker vi at fortsætte og helst i gensidig respekt for de forskellige instansers seriøse intentioner. Ellers kan vi ikke forvente en seriøs behandling af vores fælles problemer hos de politiske beslutningstagere. ■

NAVNE

Afsked med en fængselsbetjent

*Tage T. Sørensen, fratræder
den 31. oktober 2004
sin stilling i Arresthuset i Nykøbing Mors.*

Det er med vemod, at vi må tage afsked med Tage den 31. oktober 2004.

Tage er født i Vendsyssel, og når man snakker med ham, kan man høre, at han aldrig har glemt sin dialekt fra det nordjyske.

Tage er oprindeligt udlært som kommis i Saltum Brugsforening, men har arbejdet forskellige steder som kommis.

Den 1. oktober 1967 blev Tage ansat som fængselsbetjent i Horsens Statsfængsel, men efter en periode dér, kom han til Møgelkær.

I 1971 kom Tage til Thisted Arrest, hvor han var indtil lukningen i 1982. I Thisted var han endvidere tjenestelistefører. Et job som han udførte til alles tilfredshed.

Ved lukningen af arresten i Thisted, kom Tage på Arresthusenes Rejsehold, hvor han var i 5 år. En fast plads i et arresthus trak dog mere i ham, og han fik en stilling som vagtmester i Nykøbing Mors.

Efter en periode på 6 år, søgte han nye udfordringer, og fik så en stilling som almindelig betjent i samme hus.

Under hele hans karriere har han været en utrolig værdsat kollega, hvor han altid har været klar til at yde en ekstra tjeneste, og behjælpelig ved bytning af vagter. Hans gode humør og vittigheder satte sit præg på hans omgivelser.

For 2 år siden blev Tage syg, og han blev ansat i et flexjob ved arresthuset. Her skulle han passe arbejdsdriften, samt udføre små reparationer i arresten, og dem kan der være mange af. Det var et job han altid har udført med stor omhu. Tage er en lille handyman, hvilket også kan ses på hans hjem.

Under renoveringen af Nykøbing Arrest i 2002 var Tage til stor hjælp med hans fængsels erfaring og hans håndværkssnilde.

Tage må desværre opgive sit flexjob, og hans tilstedeværelse vil være til stor savn i huset.

Han får nu mere tid til sit "bijob". Selv om det kan være lidt stikkende, er det der kommer ud af det, meget sødt.

Vi der har kendt Tage i mange år, har delt mange glæder og sorger med ham. Vi kan bl.a. huske, at når Tage tog sine sutsko frem om aftenen, fik tændt den lille krumme pibe, så skulle der være ro i huset. En lille lur til Tv-avisen gik Tage ikke af vejen for.

Rent privat er Tage og Elin et festligt par at være sammen med. Der er altid gang i den, når de deltager i en fest.

Vi håber at se Tage til en kop kaffe her i huset, når vejen falder forbi. Vi regner dig stadig som formand for pensionistklubben "Rynker.. og Nøgler". ■

*Personalet i
Arresthuset Nykøbing Mors*

25 års jubilæum

Overvagtimester Palle Svensson, Nakskov Arrest, kan den 1. november 2004 fejre sit 25 års jubilæum i statens tjeneste. Han startede sin karriere i staten som konstabel ved Danske Livregiment i Vordingborg. Her kørte han kampvogn, indtil han blev ansat i Kriminalforsorgen den 1. januar 1985.

Palle blev ansat på Vestre Fængsel og var der, indtil han i 1993 fik lyst til at søge tilbage til sin fødeø Lolland. Han fik en stilling i Nakskov Arrest og har gjort tjeneste der siden. Palle havde ambitioner, så han søgte stillinger højere oppe i systemet. Da vores daværende overvagtimester blev forfremmet til arrestforvarer, søgte Palle den ledige overvagtimesterstilling og fik den. Hans ambitioner stoppede ikke der, men til vores store glæde ser det ud til, at han har besluttet sig for at blive hos os.

Palle laver vores tjenesteliste til alles store tilfredshed. Det sker meget sjældent, at vi ikke får de vagter vi ønsker. Han har styr på timeforbruget, så godt, at han fik brev fra Karlsson, som roste ham til skyerne. Privat er han meget engageret i den lokale fodboldklub, hvor han er formand.

Palle er en meget afholdt kollega. Han har et godt og smittende humør og er derfor rar at arbejde sammen med. Man går ikke forgæves til Palle, hvis man skal have hjælp.

Vi ønsker dig tillykke med jubilæet og ønsker dig held og lykke fremover. ■

*På personalets vegne
Erling B. Pedersen.*

25 års jubilæum

Fængselsfunktionær Irma Danielsson kunne den 15. juli 2004 fejre 25 års jubilæum ved kriminalforsorgen.

Irma startede den 1. december 1978, som den første kvindelige fængselsbetjent der blev ansat i Statsfængslet ved Sdr. Omme (i øvrigt sammen hendes mand Carl). I 1991 var hun en tur ude på Lego i Billund for at lege med legoklodser om natten, indtil hun vendte frygteligt tilbage til Sdr. Omme et halvt års tid efter. Irma blev på Sdr. Omme indtil hun søgte nye udfordringer og blev overført til fortsat afsoning, her på Kærshovedgaard den 1. februar 2004.

Irma er en vellidt kollega, som altid siger tingene ligeud og altid er hjælpsom overfor alle. Hun har en god evne til, når en indsat fortjener en ordentlig opsang, at skælde ham ud, så den indsatte tror at det er hans mor han står overfor. Irma er også god til at takle de indsatte, der trænger til lidt trøstende ord med på vejen.

Dine kollegaer på Kærshovedgaard ønsker dig tillykke med jubilæet og alt godt fremover. ■

*Jens Højbjerg Petersen.
Dansk Fængselsforbunds lokalafdeling
Fængselsafdelingen Kærshovedgaard.*



Klar til tjeneste

De fleste af de gamle fængsler er plaget af rotter, der tilsyneladende har glimrende betingelser i vores bygninger. Dette gælder i høj grad også Vestre Fængsel, hvor det ifølge personalet, der færdes i kældergangene, er hverdagskost at møde næsten håndtamme og særdeles velnærede eksemplarer af arten.



*Fængselskatten Sejer
fotograferet ved ankomsten
til sin nye arbejdsplads.*

Nu skal det være slut med det. Værkmesterne har taget initiativ til at anskaffe en kat, der forhåbentligt kan holde kræene på afstand om ikke andet så ved psykologisk krigsførelse. Tidligere har der nemlig været en vildkat i kældrene og det havde tilsyneladende en afskækkende effekt på rotterne.

Gennem Kattens Værn er der nu anskaffet en kastreret hankat, der fremover skal bo på fængslets område.

Katten er døbt Sejer, men det forventes ikke at han lyster navnet, da Sejer ikke er en kælekat, men derimod stadig har en hel del vildkat i sig.

Det har vist sig, at Sejer foretrækker nattjeneste, så han ses ikke så tit, men det vides dog, at han klart foretrækker den jævnlige forsyning af kattedmad, der serveres for ham, frem for mere levende føde. ■